

LO PIQUIOÙ MELET É LO TSARET

PATOIS DE PONTEY

(PAR EBE RIVIERA)

[1-2] Y ave én cou én piquioù melet, qu'i alivve to fiér, i trottivve é i dzouivve avoué lé minó dou veladzo. Én dzor sisse minaillon y an deut : « Ah, ma totén comèn i sarié bé sé lo piquioù melet y avisse én tsaret ! ».

[3-4] Adón pappagràn y a deut : «É bén, vo lo fio mè lo tsaret ! ». Adón y a pré dé toc dé lan, y a pré lo martélet, y a pré la résetta, y a pré lo verboquén, y a pré lé quioù, désèn y a ressó, coppó, tsapotó, é pin é poun, é pin é pan... y a fét én bé tsaret.

[5-6] Apré y a fé co lé rovve dé bouc, i ll'a beuttó én bé serquio outor é lé-z-à montai ou tsaret. Djacque, sisse minó tot ézo ! É lo piquioù melet co dé pieu : llu devàn é lo tsaret apré !

[7-8] Lé minó i tsardzivvon la frutte can y alivan rétsavi lé pomme. Én dzor y an tsardjà dé pomme pièn lo tsaret é lo piquioù melet lle dizove : « Na paé, y é tro pézàn ! ».

[9-10] Ma lé minó y an po icoutó, y an beuttó encò dé pomme... Paé, can lo piquioù melet y é partì, lo tsaret... y a fé craac ! Adón lo piquioù melet i piouove : « Naaaa, lamonguieu... mon bé tsaret ! ».

[11-12] Boneur qué pappagràn y é passó per lé é y a deut : « Ma coui y é qu'i pioue ? ». Lé minó y an deut : « Ah, y é lo piquioù melet perquè lo tsaret y é rot ».

[13-14] Adón pappagràn y a détacó lo tsaret, y a tornó prene lo martélet, la résetta, lo verboquén é lé quioù, é pin é poun, é pin é pan... y a arendjà lo tsaret.

[15-16] Lo piquioù melet y éve to contèn ma y a deut : « Minó, si cou pomé beutté tan dé pomme su mon tsaret ! ». É lé minó dou veladzo, to contèn qué lo piquioù melet y ave queuttó dé pioué, y an fé eun-a bella ronda outor dou tsaret.